

Skatteministeriet
den 7. december 2004

Spørgsmål A: Ministeren bedes uddybe besvarelsene på spørgsmål 11-13. I den forbindelse anmodes ministeren om uddybende at beskrive, hvad antallet og karakteren af de bøder er, der forsvinder ved vedtagelsen af lovforslaget. Endvidere bedes ministeren uddybe besvarelsen vedrørende det sparede antal årsværk, som er en konsekvens af lovforslagets vedtagelse.

Svar: Ifølge lovforslaget ophæves opkrævningslovens § 17, stk.1, nr. 3.

Dette medfører, at retmæssigt indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som ikke indbetales til tiden, ikke længere vil kunne medføre bøde eller frihedsstraf.

Efter sin ordlyd spænder bestemmelsen vidt: Fra bagatelagtige forhold til mere alvorlige forhold, hvor store beløb ikke indbetales i længere tid.

Der er tale om et ældre system, der er indrettet på den måde, at der sker automatisk udsøgning af restanterne.

Dette betyder, at medarbejderne hver måned må gennemgå et større antal sager.

En stor del af sagerne medfører ikke bøde, idet disse sager ligger under mindstegrænsen på 3.000 kr. i bøde.

Med hensyn til de sager, der giver grundlag for en ansvarsbedømmelse, er slutresultatet ifølge statistikken for 2003:

Samlet antal sager: 2.443, heraf udgør henlagte sager 1.828, indskærpelser 418, administrative bøder 178, domme 19 (14 bødedomme, 4 domme om frihedsstraf og 1 frifindende dom).

Da det anslås, at der anvendes 10 årsværk på kildeskattebøderne, betyder dette, at hvert årsværk gennemsnitligt behandler 240 sager.

Spørgsmål B: Ministeren bedes uddybe besvarelsen af spørgsmål 14-16 vedrørende konsekvenserne ved fjernelse af kildeskattebøderne i forhold til idømmelse af fængselsstraffe. Især bedes ministeren redegøre for, hvorvidt der fortsat altid vil være hjemmel til at straffe særligt grove tilfælde af overtrædelser.

Svar: Jeg kan bekræfte, at der fortsat vil være hjemmel til at straffe særligt grove tilfælde af overtrædelser.

Afskaffelsen af kildeskattebøderne betyder, at der ikke længere i grove tilfælde kan pålægges fængselsstraf for den for sene eller manglende indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Det er altså selve den manglende eller for sene indbetaling af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som afkriminaliseres ved forslaget. Herved ligestilles dette område med moms- og afgiftsområdet, hvor der i dag ikke er hjemmel til at straffe for manglende eller for sen indbetaling eller moms- eller afgiftstilsvær. I disse tilfælde vil der ved manglende betaling blive startet en rykkerprocedure, pålagt morarenter og i givet fald skredet til tvangsinddrivelse i form af udlæg evt. konkursbegæring.

Derimod vil den indeholdelsespligtige fortsat i grove tilfælde kunne idømmes fængselsstraf, hvis han eller hun ikke indberetter, at der for den pågældende afregningsperiode er indeholdt A-skat eller arbejdsmarkedsbidrag. Dette følger af opkrævningslovens § 17, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 1.

Tilsvarende gælder på moms- og afgiftsområdet.

Der er således i dag hjemmel til i grove tilfælde at idømme fængselsstraf, hvis den indeholdelsespligtige ikke indberetter eller indberetter for sent, at han eller hun har indeholdt A-skat eller arbejdsmarkedsbidrag.

Hvis den indeholdelsespligtige slet ikke har indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag – hvilket typisk sker i tilfælde af sort lønarrangementer - vil den indeholdelsespligtige kunne idømmes fængselsstraf efter kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 1, og arbejdsmarkedsfondslovens § 18, stk. 1, litra b.

Strafframmen er efter de nævnte bestemmelser den samme som efter opkrævningslovens § 17, stk. 1, nr. 3, som foreslås ophævet, nemlig fængsel indtil 2 år i grove tilfælde.